

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotee.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Christus crucifixus artis patiendi primus ac summus Magister.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](#)

§. I.

*Christus crucifixus artis patiënti primus ac summus
Magister.*

Quod de humilitate S. Leo, quæ soror est germana patr. Gentia, & sine qua, ipsa patiëntia, neque perfecta, neque satis salva esse potest; id nos non abs re, ut exissimo, tanquam de patientia dictum accipiemus: Totam, videlicet, Christianæ sapientia disciplinam, in vera & voluntaria patiëntia perficere; quam Dominus JESUS ab utero matris, usq; ad se plenum crucis, pro omni fortitudine & elegit & docuit. Nam cùm satis nō esset, quām esset ea res abhorrens à communis sensu usq; mortalium, & quanta in ea condiscenda difficultas & tarditas existeret; in omni vita in id unum incubuisse visus est, ut dictis & factis ejus artis præcepta, exempla, formam, rationem, usumq; contraderet; jāmq; ad non infelices (ut vulgus errat mortaliū) sed beatos effigi paterentur, omni seu ope, seu operâ, & (uti loquentem Magnum Leonem jam audivimus) pro omni fortitudine docuit atque conficeret.

Hæc quippe illa est Philosophia cœlestis, nova, paradoxæ, & (ut Job loquitur) abscondita ab oculis omnium mortalium, & volucres quoque cœli (hoc est, sapientes hujus saeculi) latens: quæ ut denique mundo persuaderentur, opus fuit divinum Magistrum advenire de cœlo. Apparuit enim atque illuxit ipsa Dei Patris Sapientia omnibus hominibus, erudiens nos, ut Apostolus ait, hoc est (ut magis patet ex voce Græca) nos tanquam pueros adhuc rudes, & ejus disciplinæ prorsus expertes, ad abnegationem desideriorum saecularium, & consequenter ad eorum studium, quæ his adversa sunt, informans; & quod disciplina intellectu captus difficilis, proniūs admitteretur ac subiret discentium ammos, non voce tantum eam tradens, sed facto etiam agens exerce-

Tit. 2.

Job. 28.

frm. 7. de
Epib.

exemplo ad eam capessendam manuducens. Idecirco enim, ut magnus observat Gregorius: *venit inter nos Dominus in carnatus, adversa appetens, prospera fugiens, opprobria amplexens, gloriam fugiens. fugit ergo quod omnes appetunt, appetit quod omnes fugiunt, &c.*

Porrò hujus suæ incognitæ mundo Philosophiæ, duplarem velut scholam aperuit; Bethlehemiticam specum, & Golgothæum collem; istic præsepe pro cathedra, hic pro suggestu crucem deligens: *tanquam lignum crucis* (quæ Sancti Augustini verba sunt) *ubi erant fixa membra morientis, etiam cathedra fuerit Magistri docentis.* Cūmq; illic, *in Ioa.* hoc est de præsepi, velut de humili atque privata sede loquens, divinæ sua Philosophiæ prima duntaxat elementa aut rudimenta tradidisse videretur; in cruce dñmum, ut excelsiore publicâq; mundi sedens in cathedra sapientissimus 2. Reg. 23. præcepis, &c (quod itidem ait Scriptura) quasi tenerrimus ligni vermiculus, cùm de se dixerit: *Ego sum vermis;* omnem jam istius disciplinæ altitudinem ac profunditatem omnibus palam & aperte explicuit, & suprema illa patiendi, cruce serendi, semet abnegandi, principia atque axiomata exemplo ipso luculentissimè affirmavit. Quippe qui idecirco suggestum crucis ascenderit, ut (velut pulchre quodam loco dixit S. Hieronymus) *omnem doctrinam suam patibulo Ad Algasq. roboret;* atque illam in primis ejus partem, quæ ad pati- s. endi rationem pertinet, eò utique nos ducente vel ipso patibili nomine, in quo etiam secundum S. Augustinum, non In psal. 40. potentiam demonstrabat, sed patientiam docebat. Quibus consentaneè Arnoldus Abbas Bonæ vallis: *Et ne aliquid serm. 1. de (ait) doctrina deferset, secuta est forma: quæ ideo ad ult. ult. verbi mum dilata est, ut quasi pœ hereditatis testamentum filij Dom. superficies eò devotius amplecterentur, quod Christi sanguine conscripta privilegia sua viderent, & impressam obedientia ejus imaginem, bulla imputribilis exhiberet.* Ideoq; ex illa cathe-

K k

dra

ana crucis, quoddam deuteronomium dictatum est; & in capitulatis breviter, quæ multa prolixitate diffusa erant, sicut simul Magister bonus facere & docere, & exemplo confessare doctrinam, nec tam veritatis preceptor esse, quam ipsa Haec tenus Arnoldus. Quicunq; igitur Christi crucifixionis discipulos studiososq; profitemur, in gymnasio patientia erudiendi, in crucis & mortificationis palestra serio cendi sumus.

Vit. c. 46.

Quam in rem deniq; illud facit, quod in vita B. Hes-
tici Sulonis legimus. Nam cum aliquando a Dzo eum
contenderet, ut se pati doceret, sive certâ quadam redi-
tiendi disciplinâ, & quasi arte informaret; fertur ei pî-
risum apparuisse Christus crucifixus, Seraphini alati spiritu
qui alis duabus sibi caput obtegeret, duabus pedes, duauo-
tem reliquias leni volatu exercebat. Atque in aliis infra
adscriptum legebatur hoc lemma: Afflictionem sponte sfo-
pe; in medijs istud: feras crucem æquanimiter; in summa
denique illud expressum erat: Pati Christiformiter. Quo
ille ostento, & portendi sibi intellectu vexationes multiplo-
res, quæ eum paulò post exceperé, & eas utiliter sufficien-
disciplinam tribus his præceptis contineri; ut numeru-
sponte, ut æquanimiter, & (quod supremum est artis caput)
ut Christiformiter, hoc est, ad Christi crucifixi formam
que exemplum, codémq; spiritu ac sensu, quo is passus est,
& ipse pati condisceret. Ita patientiam doceri cupientem
vocat Christus ad scholam crucis suæ; eo pacto indicans
in ea non modò patientiæ tradi theoreticen, sed ultiorem
ac praxim accipi, ipsiusq; adeò libenter ac promptè con-
cendæ sensum intimum atque affectum efficaciter instillari.

§. 2.

Eandem artem, praevante Christo, non adeò difficulter
addisci.